

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. Enumerantur aliqua delicta, quæ contra opinionem Sarpi gaudere debent Ecclesiarum Immunitate. Notantur aliqui ex quatuordecim casibus, qui in corpore huius Resolutionis explanatur, quia sæpius ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

dendum est, offerendaque Dominica oratio, qua hoc potissimum orabimus. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimitimus debitoribus nostris. Non ergo parandam est, ut is qui in Ecclesiam speravit, frustra speraverit. Huc usque os aureum Chrysostomi. Qui quidem acriori stylo nunc in Sarpum insurgeret docentem ut visum est, Ecclesiam leuiores tantum delicta protegere debere. Et tamen etiam apud gentes, ut docet Tacitus lib. 3. Annalium, Capitalium criminum rei in Asylo tuti erant; & ad statum Beli rei quorumcumque criminum impunitatem inueniebant, ut obseruat D. Antonius lib. 11. histor. rit. 120. §. 7. & alij.

Quæ hic est infra Resol. 14. & in Resol. 37.

9. Norandum est hinc obiter contra Abbatem & alios: Clericos gaudere immunitate Ecclesiarum, ut Laicos. Ita ego ipse in 3. part. tract. 1. resol. 35. & latius infra. Vnde ex his oritur pulchra quaestio. An Sacerdos, verbi gratia, indutus cotta & stola extra Ecclesiam præcedente Cruce ad efferendum defunctum, possit capi à Satellitibus de licentia Episcopi: & negatiuam sententiam docet Casar Locatellus in Breuiario de Tortura, inspect. §. num. 164. Et ita fuisse decisum coram Eminentiſſimo Vicario Verbis anno 1614. testatur in personam Parochi Sanctæ Dorothæa trans Tyberim. Et ratio est, quia eadem reuerentia, quæ debetur Ecclesie, quæ domus Dei est, debetur multo magis Sacerdoti, dum in habitu Sacerdotali diuina ministrando; & Ecclesiastica officia exequendo Christum Dominum repræsentat, illiusque vices gerit. Et hæc opinio Locatelli à fortiori procederet, si Sacerdos indutus cotta & stola deferret Sacramentum Extreme Vnctionis, vel Eucharistiã ad infirmum. Et idem his casibus, Sacerdos interrogatus ab Episcopo de aliquo delicto, ex quo captus fuerat, non teneretur respondere, sed posset obicere nullitatem capture.

RESOL. XXVII.

Enumerantur aliqua delicta, quæ contra opinionem Sarpis gaudere debent Ecclesiarum Immunitate? Notantur aliqui ex quatuordecim casibus qui in corpore huius Resolutionis explanantur, quia sapinus conuincere possunt in praxi. Ex part. 6. tract. 1. Resol. 26.

§. 1. PRæter crimina, quæ contra Sarpum supra satis firmauimus gaudere Ecclesiarum immunitate, non ingratum Lectoribus fore existimaui hic alia multa adducere. Et idem,

2. Quæro primò, an filius occidens patrem, gaudeat immunitate. Negatiuè responder Parisius lib. 1. cons. 96. & alij, quorum tamen resolutio secundum aliquos non procedit in quouis parricidio, sed in infidioso & incauto; alioquin si simul Pater & filius di-gladiantur, & vnus alterum in rixa occideret, non ex qualitate sola parricidij filius immunitatè amitteret, nullibi enim id iure cautum reperitur. Ita Barbosa de iur. Eccles. lib. 2. c. 3. n. 95. Sed si secundum Barbosa sola qualitas parricidij non priuat reum immunitate Ecclesiarum; neque ego puto illa priuari, si occiderit Patrem infidiosè, & incautè: nam, ut supra probatum est satis; homicidium infidiosum gaudet immunitate; secus autem, si inter Patrem & filium nulla intercessisset inimicitia: nam tunc esset homicidium proditorium, & non gauderet priuilegio immunitatis.

Sup. in Res. quæ hic est infra 90.

3. Quæro secundò, An suspensus, vel interdictus ab ingressu Ecclesie gaudeat eius immunitate? Negat Felinus in cap. 2. de exceptionib. num. 6. & adducit textum in cap. quia frustra, de esur. nam interdictus ingrediens Ecclesiam aduersus eius prohibiti-

nem delinquit, cuius aditus est illi interdictus: et ego frustra eius auxilium imploret. Secundò, suspensus & interdictus, si in his censuris moriantur, denegatur sepultura Ecclesiastica: ergo similiter dum viuunt, debet eisdem denegari aditus ad Ecclesiam. Sed contraria sententia est vera, quam tuetur Suarez de Religione, tom. 1. lib. 3. cap. 10. num. 4. Ambrosinus de immunit. cap. 8. num. 12. Farinacius cap. 2. num. 44. & alij. Quia censura interdicti non inducitur priuatione huius priuilegij, nec priuat ab ingressu materialis Ecclesie, sed formalis: videlicet ab ingressu in ordine ad audienda diuina officia. Nec pro Felino facit textus, quem adducit, quia suspensus ab ingressu Ecclesie non delinquit contra Ecclesiam, quæ est notabilis decisio illius textus. Et ad secundum argumentum respondeo; in his quæ sunt iuris meri positiui, non attendi, nisi ad prohibitionem; ita ut si prohibeantur, non fiant, si non prohibeantur, conficiantur: atqui idem suspensi & interdicti non sepeliuntur in Ecclesia, quia hoc ipsis prohibetur, & cum non prohibeatur immunitate gaudere, rectè fit ut illa fruantur: ergo non possumus benè argumentari de vno casu ad alium.

4. Quæro tertio, An excommunicatus declaratus gaudeat immunitate. Negat Felinus ubi supra: quia sunt Ecclesie rebelles, & exclusi ab Ecclesia, & fidelium participatione: ergo erunt exclusi ab hoc priuilegio: ita tenet Franciscus Motinus, quem citat Chartarius decis. crimin. 95. n. 17. Sed ibi merito contrariam docet ipse sententiam. Primò; quia excommunicati nullo iure excluduntur ab hac immunitate, ergo eis competit. Secundò, quia non assignabitur maior ratio, quare Clerici excommunicati non perdant priuilegium Canonis, vel fori, quam Laici excommunicati perdant hanc immunitatem. Tertio, quia Ecclesia interdista non perdit hoc priuilegium, neque homo excommunicatus illud amittet. Quarto, quia excommunicatus nullo iure excluditur ab hac immunitate. Ergo, &c. Et ita tenent Couarruias lib. 2. q. 1. cap. 20. nu. 11. Syluester verb. immunitas 3. num. 2. Nauarrus in Manuali, cap. 25. n. 19. Peregrinus de immunit. c. 12. n. 2. & alij penes Chartarium ubi supra, & penes me ipsum in part. 1. tr. 1. resol. 34. Ad argumentum verd in contrarium adductum fateor excommunicatum esse Ecclesie rebellem; sed Ecclesia maiorem ostendit pietatem, dum illum tuetur; Et in hac materia immunitatis non respicitur delictum sed loci sanctitas.

Sup. hoc in Res. not. seq. in §. Vlt. & ad lia. §. 1. & hic infra lo. sine §. Quæro de excommunicato. bungs Resol. sine.

5. Quæro quarto, An Sodomita gaudeat immunitate. Respondent negatiuè Doctores, quos ego citavi in 3. part. tract. 1. resol. 2. Sed ibi merito affirmatiuam sententiam tenui. Nec te terreat decisio 155. Francisci de Castillo part. 2. in qua habetur in Curia nostra Archiepiscopali Panormitana fuisse declaratum quemdam, qui Sodomiam perpetravit in dormitorio cuiusdam sui Monasterij, non gaudere eius immunitate: quia illa decisio fuit fundata in licitis arbitariis concessis à Pontifice illi Archiepiscopo: sed stando in terminis iuris dictam decisionem Castilli merito nouissimè reprobatur Carolus Maranta in controu. iur. part. 2. respons. 36. n. 22. & seq. vbi ex validissimis rationibus probat crimen pessimum, atque nefandum immunitate Ecclesie gaudere. Et ita ego olim consului quemdam, qui actum Sodomiticum in Ecclesia commiserat, non fuisse eius immunitate priuandum: solum enim ab illa excluduntur occidentes, vel mutilantes membra: Ergo, &c. Vnde resellendus venit Barbosa de iur. Eccles. lib. 3. cap. 9. num. 127. Cotrea in relect. de immunit. part. 3. num. 4. & Phœbus como 1. decis. 35. num. 7. & alij multi penes ipsos.

Quæ hic est infra Resol. 77. & in §§. & ill. annot. præterita.

Quæ hic est supra Res. 25. Vnde, & infra in Res. 59.

6. Quæra

6. Quero quintò, An frangentes carceres, & ad Ecclesiam confugientes gaudeant eius immunitate. Negat Petrus de Gregorio in *synagmate iuris lib. 33. cap. 22. num. 21. verb. Effractores Carcerum*, sed immeritò: & idèd affirmatiuam sententiam tenet Correa in *relect. de immunitat. part. 2. num. 13.* & me citato Nouarius in *Bullar. summa. tit. de immunitat. cap. 10. numer. 11.* Tufchus *verb. Ecclesia, conclus. 10. num. 30.* & alij. Sed difficultas est, si fide data custodi carceris redeundi, reus confugiat ad Ecclesiam. Et quidem si carceratio erat iusta, multi tenent reum non gaudere Ecclesie immunitate, Ita Decianus *lib. 6. cap. 28. num. 21.* Azorius *part. 2. lib. 9. cap. 9. verb. quid dicendum.* Et alij, quos affert Farinacius *de immunit. cap. 15. num. 199.* Sed ipse *ibi, num. 200.* contrarium docet: quod etiam nouissimè docet Suarez *de religione, tom. 1. lib. 3. c. 11. num. 20.* Fagundez *part. 2. lib. 4. cap. 4. num. 58.* Et ratio est, quia fides data non tollit priuilegium immunitatis: & ex altera parte reus non commiserat crimen exceptiuatum: ergo, &c. Neque approbo in tali casu doctrinam, quam docet Fagundez, & Suarez *locis citatis*: nempe posse in tali casu Episcopum dare facultatem iudici Laico extrahendi reum ab Ecclesia habita prius cautione de impunitate corporalis pœnæ; quia hæc traditio destrueret priuilegium concessum reo confugienti ad Ecclesiam. Ita Castrus Palaus *tom. 2. tract. 11. disp. vnic. punct. 7. num. 13.*

Sup. contento in hoc §. infra in Ref. 65. & in Ref. 68. §. Vlt. ad medium, & in Ref. 97. §. 1.

Sup. hac fide data in Ref. 1. not. practerita.

Pro Sacrilego lege Resolutiones annot. seq. & infra ex Ref. 77. §. 2. prope finem.

7. Quarto sextò, An sacrilegus & periurus gaudeat immunitate. Mihi placet affirmatiua sententia, quam tuetur Peregrinus *de immunitat. cap. 12. num. 15.* Bonacina *tom. 2. disp. 3. quæst. 7. punct. 5. num. 11.* & alij: licet de sacrilego neget Boëtius *decis. 109 num. 3.* Godofredus à Bano *in praxi crimin. lib. 2. §. Sacrilegium, num. 23.* Gutierrez *in quæst. pract. lib. 393. num. 33.* & de periuro Igneus *in l. 1. num. 20. ff. ad Syllan.* quia ait ille, periurus æquiparatur homicidæ voluntario *in cap. fin. 12. quæst. 1.* Sed in iure ego non video exclusum ab immunitate homicidium voluntarium: sed proditorium: Ergo, &c. Et in illo textu æquiparatur periurium homicidio, quoad numerum annum, quibus pœnitentiam agere debet periurus; sed non quoad immunitatem. Rigidè igitur Igneus pro sua sententia Canonem illum adduxit. Vide etiam Chartarium *decis. crimin. 7. num. 60.* ubi probat hodie omnes sacrilegos gaudere immunitate præter occidentes & mutilantes in Ecclesiis, & ex his etiam ego infero contra plures notoriè percutientes, imò & occidentes Clericos vel Religiosos, licet committant sacrilegium, non esse tamen ab immunitate Ecclesiarum excludendos. Ita Suarez *de censur. tom. 1. lib. 2. cap. 6.* & alij: quos plena manu citat Sperellus *decis. 22. num. 10.* & ante illum ego ipse *in part. 1. tract. 1. resol. 39. & in part. 4. tract. 1. resol. 68.*

Ref. citata in hoc textu hic est supra Ref. 13. Secunda vero hic est infra Ref. 78. Sed lege etiam alias Ref. eius annot.

Sup. hoc & sequentibus in hoc §. infra in Ref. 33. per totam, & in Ref. 45. §. Ad legem 1. & in Ref. 66. §. Nec Valet.

8. Quarto septimò, An adulter gaudeat immunitate. Videtur negatiuè respondendum: nam in Authentica *de mandatis Principum, §. Deinde competens est, verb. homicidia autem, & §. Sed neque.* excipitur adulterium, ut non gaudeat Ecclesie immunitate: quod etiam fateretur Ancharanus *in cap. inter alia de immunitat. Eccles.* Sed contraria sententia prorsus tenenda erit, quam tuentur Doctores communiter: quia non est crimen exceptiuatum in iure Canonico: & in materia immunitatis standum est iuri Canonico, & non Ciuili, quia immunitas ad honorem & reuerentiam rebus sacris exhibendum pertinet, ut patet ex *l. presentis, C. de his qui ad Eccles. confug. ibi, ut honor Ecclesiarum conseruetur.* Sed rerum sacrarum honor & cura ad superiores Ecclesiasticos pertinet, & non ad sæculares: Ergo, &c. Maior iam

liquet: Minor verò probatur ex textu *num. cap. decernimus, de iudiciis, & ex Gloss. vltim.* quod totum probat assumptum in *p. sicut antiquitus 17. quæst. 4.* & ita docent Doctores, quos plena manu congerit Chartarius *decis. criminal. 46. numer. 84.* Guazzinus *tom. 1. defens. 1. cap. 19. num. 9.* Sperellus *decis. 59. numer. 32.* Ludouicus Correa *in relect. immunit. part. 4. num. 1.* afferentes in materia immunitatis Ecclesiarum attendendas esse leges Canonicas, & non Ciuiles: sed lex Ciuilis & non Canonica excludit adulterium ab immunitate Ecclesie: Ergo, &c.

9. Quarto octauò, An blasphemia non hæreticalis priuilegio Ecclesiarum immunitatis potitur. Negatiuè respondent aliqui; quia non par est, ut qui deliquit in caput Ecclesie Christum Iesum ab Ecclesia defendatur. Et ita docet Oldrad. *consil. 154. Boëtius decis. 110.* Bardus *ad Clarum, quæst. 30. num. 15.* Decianus *lib. 6. cap. 26. num. 6.* Villalobos *in summa, tom. 2. tract. 39. diff. 7. num. 20.* & Martha *de iurisd. part. 2. cap. 51. num. 30.* Ludouicus Correa *in relect. de immunit. part. 3. num. 35.* Verum non est discendum ab affirmatiua sententia, quam tuetur Nauarrus *cap. 15. num. 20.* Nouarius *in summa Bullar. tit. de immunit. num. 4.* Farinacius *de immunit. cap. 13. num. 174.* Bonacina *tom. 2. disp. 3. quæst. 7. punct. 5. num. 13.* Ambrosinus *de immunit. cap. 8. num. 21.* Peregrinus *cap. 12. num. 12.* & alij. Et ratio est, quia iura non excludunt blasphemos ab immunitate, ergo standum est regula generali, quod gaudeant. Nec valet argumentum pro contraria sententia adductum: nam respondeo non conuincere; alioquin dicendum esset immunitatem Ecclesie nunquam prodesse, cum omnia peccata sint contra Deum.

10. Quarto nonò, An Simoniacus pro delicto Simonie confugiens ad Ecclesiam sit iuius. Negat Decianus *lib. 6. cap. 26. num. 5.* quia Simoniaci æquiparantur hæreticis, ut patet in *cap. P. truu, & cap. cum omnis 1. quæst. 1.* Sed affirmatiuè respondendum est; quia Simoniaci propriè & formaliter non sunt hæretici, sed sacrilegi: nisi forte credant licitum esse spiritualia emere & vendere, nec excipiuntur à regula generali; ergo non debent priuari hac immunitate. Et ita tenet Farinacius *de immunitat. cap. 13. n. 177.* Peregrinus *cap. 12. n. 17.* Barbosa *de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 126.*

11. Quarto decimò, An Apostata à Religione gaudeat eius immunitate. Negatiuè respondet Peregrinus *de immunitat. cap. 12. n. 16.* quia, ut ipse probat *eod. cap. num. 2.* Clerici & personæ Ecclesiasticæ non gaudent Ecclesiarum immunitate; quod etiam tuetur Castrus Palaus *tom. 2. tract. 11. disp. vnic. punct. 7. num. 17.* Sed hoc principium est falsum; & ita Sacra Congregatio Episcoporum in vna Tropiensi die 29. Ianuarij 1617. declarauit, quod Clerici gaudere debent immunitate, qui post delicta patrata ad Ecclesias confugiunt extra casus in Bulla Gregorij XI V. comprehensos; cum in hoc opinio Abbatis sit approbata. Ita Sacra Congregatio, & die 17. Augusti 1618. decreuit non posse Clericos ab Ecclesia extrahi, præterquam in casibus degradatione dignis; si secus fiat: restituantur. Et ita ex pluribus aliis tenet hanc sententiam Barbosa *ubi infra.* Vnde ad quæsitum respondeo contra Peregrinum, quod Apostata à Religione non gaudebit immunitate in Ecclesiis eiusdem Religionis, à qua apostatauit, secus verò in aliis. Itame citato Barbosa *de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 45.* & etiam me citato Trullench, *in Decal. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 2. & 3.* Rebuffus *tom. 3. de immunitat. Eccles. art. 1. gloss. 1. num. 24.* Decianus *tom. 2. lib. 6. cap. 26. num. 13.* & 14. Farinacius *de immunitat. cap. 13. num. 169.* & Italia *lib. 1. cap. 3. §. 1. num. 17.* Et pro

Sup. hoc infra in Ref. 29. & supra cursum in Ref. 23.

Sup. hoc infra in Ref. 39. & 97. §. Vlt. & lege etiam Resolutiones not. seq.

pro hac opinione faciunt ea, quæ ego scripsi in part. 1. tract. 1. * resol. 24. & 25.

* Quæ hic sunt infra Ref. 34. & 36.

* Quæ hic est infra Ref. 91. & in alio s. eius secundæ anno.

11. Quæro vndecimò, An falsus testis, qui causa fuit, vt aliquis ad mortem damnatus fuerit, gaudeat immunitate. Pro negatiua sententia in part. 1. tract. 1. * resol. 19. adduxi Italiam; sed in tali casu consulendū esse Summum Pontificem adnotavi docuisse Farinacium; nunc verò absolute assero supradictum reum gaudere Ecclesiarum immunitate; quia talis nō potest dici homicida proditorius, quia moraliter tantum dicitur occidisse, & non physicè: at ab immunitate excluditur qui propriè, & non qui impropiè occidit, & ad priuationem immunitatis non sufficit æquiparatio, sed identitas: Ergo, &c. Et ita hanc sententiam tenet Castrus Palans tom. 2. tract. 1. 1. dist. 2. vnic. punct. 10. n. 8. & cum Bonacina ego supra etiam docui. Vnde non est audiendus nouissimè Zambellus in reper. Mor. ver. Ecclesia quoad eius immunitatem, n. 10. contrarium docens.

12. Quæro duodecimò, An qui occidit, vel vulnerat aliquem actus, & re ipsa confitentem Sacerdoti gaudeat Ecclesiarum immunitate. Negatiuè respondet Barbosa de iur. Eccles. lib. 1. cap. 3. num. 98. & post illum Trullench in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 3. num. 21. nam qui in Sacramenti Confessionis vilipendium tantum admittit facinus, Ecclesiam & Deum Sacramentorum Auctorem contemnunt & lædunt, & veluti impudici hæretici existimantur qui digni non sunt, vt ab Ecclesia recipiantur, ex cap. final. de immunit. Eccles. Quod si infidiosa & proditoria homicidia, & qui in Ecclesia occidunt, vel extra Ecclesiam spe ad eam confugiendi, & immunitate priuantur: maiori hercle ratione, qui in dedecus tanti Sacramenti intermunt, & de sumentibus reliqua Sacramenta id ipsum censeo. Huc vsque Barbosa.

14. Sed si supradicti talia homicidia perpetrarent, quia malè sentiunt de Sacramentis: hi non gauderent immunitate, quia sunt hæretici; non autem vt homicidæ. Si autem non animo hæretico aliquem occideret qui confessionem faceret, hic non gauderet immunitate; quia occideret in Ecclesia; secus si vulneraret, vel si etiam vulneraret aliquem, qui Sacramentū Ordinis vel chrisma reciperet, quia vulnerantes in Ecclesia gaudent eius immunitate; vel etiam occideret, vel vulneraret infimum oleo sancto se vngentem; nam in his casibus contra Barbosa alioquin virum doctum & amicissimum, puto supradictos reos gaudere Ecclesiarum immunitate, vel saltem in tali casu consulendum esse Summum Pontificem; quia hæc crimina, licet sint gravissima, non tamen inueniuntur inter delicta exceptuata; ergo debent immunitate gaudere; nam clarum est reos gaudere immunitate, nisi in casibus exceptis; vt patet ex cap. inter alia, & cap. penult. & final. de immunit. Eccles. & ex cap. constituimus, & cap. sicut antiquitus 17. q. 4. & ex cap. raptoribus 36. quæst. 1. & ex Bulla Gregoriana, vt nos satis probauimus; & docet nouissimè Chararius de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 101. quia ex Concilio Tridentino sess. 25. ca. 19. duellantes sunt excommunicati & priuantur sepultura. Sed hanc sententiam satis alibi refutauit in part. 1. resol. 46. & supra satis superque à nobis refutatam est.

15. Quæro decimotertio. An qui occidit aliquem in duello gaudeat immunitate. Negatiuè respondet Barbosa de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 101. quia ex Concilio Tridentino sess. 25. ca. 19. duellantes sunt excommunicati & priuantur sepultura. Sed hanc sententiam satis alibi refutauit in part. 1. resol. 46. & supra satis superque à nobis refutatam est.

Quæ hic est infra Ref. 92.

sequeretur excommunicatos non gaudere Ecclesiarum immunitate; quia priuati sunt Ecclesiastica sepultura: sed hoc non est verum; vt supra probatum est; & latè probat Ambrosinus de immunit. cap. 8. n. 12. & alij penes ipsum. Ergo &c.

Sup. in hac ipsamet Ref. 8. Quæro tertio. & in aliis eius annot.

16. Quæro decimoquarto. An reus, qui priuatus est ob aliquod delictū Ecclesiæ immunitate, possit ab illa extrahi propter aliam delictam, quæ gaudent immunitate. Et affirmatiuè responderet Ambrosinus de immunit. cap. 5. num. 10. & Peregrinus cap. 6. n. 20. vbi sic ait, Ille qui semel deliquit in Ecclesia occidendo, vel mutilando membrum, si ante vel post aliud commiserit delictum extra Ecclesiam, non est tutus in Ecclesia: sed in ea potest capietiam pro delictis commissis extra Ecclesiam. Et ratio est, quia ob iniuriam semel illatam dignus est generali priuatione illius immunitatis. Ita ille.

17. At ego contrariam teneo cum Castra Palao tom. 2. tract. 1. dist. vnic. punct. 10. num. 12. Bonacina tom. 2. dist. 3. quæst. 7. punct. 6. num. 13. & alij. Quia concedo Peregrino tales reos dignos esse, vt immunitate priuentur, sed non apparet ex iure antiquo vel ex nouo Gregorianæ constitutionis esse de facto talem pœnam in illos statutam: ergo dicendum est pro illis stare Regulam generalem, vt debeant immunitate gaudere: quia iura antiqua, & maximè constitutio Gregoriana omnino veruit extrahi ab Ecclesia delinquentes, nisi pro delictis exceptuatis; sublata facultate aliter interpretandi: vnde miror quidem Ambrosinum, & Peregrinum aliter sensisse.

R E S O L. XXVIII.

Quenam personarum conditio, & quodnam delicti genus loco sacro protegi, aut non protegi possunt? Ex part. 6. tract. 1. Ref. 7.

§. 1. Generaliter sad hoc quæsitum sic primò in cap. 5. responderet Sarpus fol. 43. Est omnium certissima sententia, qui in loco sacro deliquerit, licet leue delictum, nec atrox facinus fuerit, cum tamen sacro eodem loco non defendi: imò verè & ibidem, & quocumque alio sacro loco sicut à Licetoribus, & in carcerem trudi posse; cum æquam nullo modo sit, vt Ecclesia eos tueatur, qui in ea peccantes iniurias eidem intulerunt, nec Ecclesiæ cætera defendant eiusmodi reum, cum omnes vnus idemque sint ob earum in Christum Iesum conjunctionem. Quod ita clarum atque certum est, vt superuacaneum omninò fuerit pluribus confirmate. Ita ille.

2. Sed contrariam sententiam tenendam esse puto: dico igitur omnia crimina in Ecclesia commissa gaudere eius immunitate: nisi fuerit homicidium, aut membri mutilatio, cum de istis delictis, iura tantum loquantur, vt legitibus patebit in cap. inter cetera, de immunit. Eccles.

3. Neque obstat rationem decidendi dicti textus æquè in aliis delictis & casibus procedere; hoc enim solum probat iure in aliis idem constitui posse, non tamen probat de facto esse constitutum. Neque credendum est homicidium & vulnerationem exempli gratia tantum apposita esse in dicto capite: sed verè apposita esse vt materiam integrè prohibitam. Adde quod alia crimina in Ecclesia commissa sacrilegium continent, vt regulariter omnia crimina ibi commissa hanc qualitatem habent, ergo poterit delinquens à iudice Ecclesiastico puniri; vel si aliter placet, poterit impetrare à Pontifice, vt non obstante immunitate delinquentes tradantur iudici seculari. Et ita hanc sententiam, maximè post Bullam Gregorij, XI V. tenent communiter Doctores, quos ego ipse citauit